

“ IN DE LIFT “

Kerstoneelstuk voor 6 volwassenen (dames), waarvan één jongere speelster, twee vroege dertigers en drie speelsters van middelbare leeftijd.

Het stuk speelt zich af op de dag voor kerstmis. Vier mensen komen vast te zitten in een ziekenhuislift. Naast de nodige ongemakken en angst, die dit fenomeen met zich mee brengt, ontspint zich een interessante discussie over kerstmis, het geloof en de twijfel.

SPEELSTERS:

R, arts: Ria	Serieuze kundige arts, die haar leven volledig inzet voor de medemens in de gezondheidszorg.(dertiger)
S, schoonmaakster: Sara	Levendige, oudere dame, die in al haar eenvoud een “vinger” op iemands zere plek kan leggen.
M, moeder: Magda	Moeder van D, die zich vooral richt op de reacties van haar dochter. Nuchter en nadenkend.
D, dochter: Daphne	dochter, die volop in de leerschool van het leven staat, soms wat nadrukkelijk met haar wijsheid op de voorgrond treedt, maar daardoor ook weer wijzer wordt.
V, verpleegster: Vera	wervelwind met het hart op de juiste plaats.(dertiger)
C, conciërge: Coby	praktische alleskunner.

DECOR

Het decor bestaat uit een liftcabine, een ruimte voor- en een etage bovenop de liftcabine. Bovenop moeten twee mensen kunnen staan. (achterlangs via een voor het publiek niet zichtbare ladder/trap te bereiken). De liftdeuren zijn naar het publiek gericht en moeten nadat in het stuk de lift start, weer geopend worden, om het stuk te kunnen vervolgen. Wellicht kunnen V en C hiervoor zorgen, aangezien zij toch niet in de lift zitten. V is gekleed als verpleegster, R als arts, S is gekleed in schoonmaaktenue en heeft een karretje bij zich. Moeder en dochter naar eigen inzicht. D is in het bezit van een mobieltje.

Spotlicht aan op de gesloten liftdeuren. Voor de gesloten liftdeuren staan een moeder(M) en dochter(D) te wachten. Dan komt er een schoonmaakster(S) met een karretje, die achter hen gaat staan. Er klinkt een belletje en de liftdeuren openen zich.(V/C doen dit liefst onzichtbaar) Moeder en dochter laten eerst de schoonmaakster voorgaan en stappen dan zelf naar binnen. Ze drukken op de etageknoppen en net voor de deuren zich sluiten wurmt zich nog een arts(R) in de lift, die zegt:

R.” Zo, dat was op het nippertje!”

De liftdeuren sluiten zich. Een verpleegster die net om de hoek aan komt stormen, struikelt en ziet de liftdeuren zich voor haar neus sluiten. Ze slaat van kwaadheid met haar vuist tegen de gesloten deur en zegt:

V.”Snotverrrr.., dat kan ik nou echt niet hebben! Dan die twaalf trappen maar weer nemen.”

Zij maakt zich snel uit de voeten. Zodra V van het toneel verdwenen is spot uit en de liftdeuren open. Spot weer aan op “opengewerkte lift”. M neemt het woord. De anderen aankijkend zegt ze:

M. “En die was net te laat!”

D haalt haar schouders onverschillig op, stopt de oordopjes van haar MP3-speler in haar oren en sluit zich af.

S. “ Arme Vera. Dat is nu al de tweede keer vandaag. Dat wordt weer trappen lopen. Eer de volgende lift beschikbaar komt duurt meestal wel even. Zeker zo rond bezoeker.”

R. “ Zeg mensen, ik heb zojuist de O.K.-verdieping ingedrukt, die gaat altijd voor. Zeg maar even waar jullie heen moeten, dan druk ik de knopjes wel in.”

S. “ Helemaal naar boven!, Dank u.”

R drukt al luisterend de verschillende knoppen in. Lichtnummers verspringen.

M. “Wij waren op weg naar de tiende. Mijn man ligt daar op de longafdeling. Weet u.....”

M wil net een heel betoog houden over de ziekte van haar man, als de lift een snerpnd/piepend geluid laat horen en abrupt tot stilstand komt. Allen verliezen het evenwicht en het karretje van S rolt tegen de liftwand. Er knippert een alarmlichtje en het verdiepingnummer blijft flinkeren tussen de zevende en achtste verdieping. D en M gillen, S zit versuft in een hoekje. R krabbelt als eerste overeind en overziet het geheel. Stemverheffend:

R. "Niemand gewond?"

D. "Ohohohoh, straks storten we neer.....Ohohohoh" (raakt in paniek)

M hervindt zichzelf een beetje en slaat kalmerend een arm om D heen.

M."Rustig maar, rustig maar Daphne, het is vast een storing of zo, die snel is opgelost."

R knikt M bemoedigend toe en richt zich tot S.

R."En u mevrouw Schonebeek, hoe gaat het met u?"

S.(geschrokken)"Wel wat last van mijn hoofd. Ik bonkte tegen de wand aan, Maar verder oké geloof ik.

R."Laat maar even kijken, ik ben niet voor niets arts.(onderzoekt even)
Het zal wel een bult worden, maar verder is er niets ernstigs volgens mij."

S."Gelukkig. Drukt u maar op de alarmknop, links achter u, dokter.
Achter dat glazen deurtje."

S wrijft nog even over haar hoofd en M en D staan nog altijd tegen elkaar aangedrukt, bij te komen. R opent het deurtje, drukt op de knop en even later horen ze de stem van conciërge C:

C. "Problemen met de lift mensen? Wil iemand van u even op die gele knop naast de alarmknop drukken, dan krijgen we een open verbinding met elkaar
Dat praat een stuk makkelijker."

R kijkt even goed welke knop er bedoeld wordt en drukt dan ook die knop in. De andere liftgangers kijken/luisteren hoopvol naar het gesprek dat volgt.

R."Ja Coby, we zitten hier met vier personen vast in deze lift, tussen....eens even kijken.....de zevende- en de achtste verdieping. Kan je ons weer snel op gang krijgen?"

C."Ria he, als ik het goed hoor. Eerst even weten of alles goed is met jullie".

R."In één keer goed geraden Coby. Ik ben inderdaad Ria. Ik moet zeggen dat we erg geschrokken zijn en staan wat bibberig op de benen. Mevr. Schonebeek heeft haar hoofd bezeerd. Ze is tegen de wand aan geslagen, maar geen ernstig letsel zo te zien.

S knikt instemmend en wrijft nog maar eens wat over haar hoofd. Zegt:

S."Coby, wat is dit nou. Zo lang ik hier werk is dit mij nog nooit overkomen. Wát zijn wij geschrokken!"

C."Sara, meisie, pechvogel dat je er bent. Ik ga proberen jullie allemaal zo snel mogelijk weer uit die nare positie te krijgen."

R."Coby, ik moet zo snel mogelijk naar de OK. Men wacht daar op mij voor een operatie."

C."Da's niet zo mooi allemaal. Ik ga de stroomtoevoer even resetten. Soms is dat bij electronica al genoeg om een hapering te verhelpen. Gevolg is wel dat het eventjes donker wordt bij jullie, maar daarna zou alles weer normaal moeten werken. Ik heb er een minuutje voor nodig om bij de centrale energiekamer te komen, maar jullie merken het vanzelf wel als het donker wordt. Ergens links boven in de hoek moet een noodlampje zitten. Doe die alvast maar aan. Tot zo!"

R."Nou mensen, jullie horen het, het is zó gepiept. Léve de techniek!"

D.(stotterend)"Nnnnou ikkkk hooppmaaar dddatt ze gelijkkkk heefttt..."

M houdt D nog altijd moederlijk vast en zegt geruststellende woordjes. S kijkt het duo wat meelijwekkend aan en zegt tegen R:

S."Ik weet waar het knopje zit dokter. Kijk, daar boven in die hoek. Het is dat kleine palletje daar. Dat moet maar omlaag komen."

R."Deze dus"

R reikt naar de knop, duwt het palletje naar omlaag. Er gebeurt niets.

R."Het palletje stond al naar omlaag, shit!(of een andere krachtterm) Heeft er iemand lucifers of een aansteker of zo ?"

D."Hier, mijn mobieltje. Hij staat uit want dat moet hier. Maar als hij aanstaat geeft hij behoorlijk licht. Alleen moet hij nodig aan de oplader, want de

batterij is bijna leeg. Maar eventjes zal hij het nog wel doen hoor.”

R.”Mooi, houdt hem maar bij de hand. Iemand anders nog?”

S.”Ja, ik heb mijn aansteker in mijn schort. Ik weet het....roken...Maar ja, ik kan het niet laten. Ik heb..”

S wordt ruw onderbroken door het uitvallende licht. Alles donker. D begint weer

luid te gillen. R “blaft”haar in het donker toe:

R.”Je mobiel, Daphne. Zet hem aan! Uw aansteker, mevrouw Schonebeek....”

Langzaam zie je weer wat licht. En in het spaarzame licht zie je de geschrokken gezichten en M die de bibberende D ondersteunt. Het mobiele lichtje zie je dan ook heen en weer schudden. R neemt het mobieltje over van D.

M.”Het zou toch maar eventjes duren toch?”

S.”Ja, nu zou het toch in orde moeten zijn.”

Plotseling klinkt de stem van C:

C.”Sorry mensen, ik krijg het probleem niet opgelost door alleen te resetten. De servicemonteur zal erbij moeten komen. Heb geduld.”

R.”Coby, wij hebben echt wel geduld, maar géén licht. De noodverlichting doet het niet. Wij moeten ons behelpen met een bijna lege mobiel en een aansteker”.

C.”O jée. Batterij-verlichting is ook niet ideaal. Luister, vlak naast de gele knop zit een kastje met een rood kruis erop. Als u dat opent vindt u een verbandtrommel. Daar zouden ook reserve batterijen moeten liggen. Succes met het verwisselen. Hou het nog even vol. Ik ga ondertussen met de grootst moge-spoed een monteur hierheen halen.”

Klik, de verbinding is verbroken. Het liftvolk kijkt elkaar in het schaarse licht wat beteuterd aan.

M.”Daphne, verman je een beetje. Het zal heus wel goed komen. Mijn moeder zei vroeger al tegen mij: “Als je bang bent in het donker, ontsteek dan een licht.”

D.(wat spottend, maar nog steeds bibberig)”had ze ook wijsheden over vast-zittende liften en zo!!”

M kijkt haar bestraffend aan maar houdt wijselijk haar mond. S mengt zich nu in het gesprek en zegt:

S.”Nou, zó ken ik er ook nog één: De mens lijdt het meest door het lijden wat hij vreest, maar nimmer op komt dagen..”

M vult aan:”nóóit lijdt de mens meer dan God hem geeft te dragen”

Ze kijken elkaar begrijpend aan. R reageert wat korzelig op deze uitingen van wijsheden en terwijl ze eindelijk de batterijen heeft gevonden, zegt ze:

R.”Kunnen we ons nu even beperken tot: Geen woorden maar daden!!(en gaat even later verder) Mevr. Schonebeek, mag ik een lege emmer van u om op te staan? Ik kan er zo niet bij. Daphne, wil jij dat kleine lichtje van je zoveel mogelijk op de linkerbovenhoek richten?”

R wankelt op de niet zo stevige emmer en broemt:

R.”Dat is ook geen kwaliteit!!

Ze prutst net zolang in het bovenhoekje tot het lampje weer brandt. Allen klappen en tevreden stapt R weer van de emmer op de vloer. In haar handen wrijvend zegt ze:

R.”Zo,.... licht!!.....en er is licht!”

Even is het stil in de lift en is ieder in de eigen gedachten, totdat S het woord weer neemt.

S.”Tsja, en nu maar afwachten. Straks vieren wij hier nog kerst in de lift, hi hi”

D.”Dat is helemaal niet grappig”!

M sust direct door te zeggen:

M.”Kom kom, Daphne, niet zo negatief. Er wórdt aan gewerkt.”

Weer is het een tijdje stil. Allen worden het lange staan wat zat en zoeken een wat gemakkelijker houding. D “ploft” tegen de liftwand aan, laat zich op de vloer zakken en zet haar MP3 weer aan. M leunt tegen de wand, vlak bij haar dochter, S hangt wat over haar karretje en R gaat op de omgekeerde emmer zitten. Boven op de lift is nu beweging te zien. V hangt boven de lift. Haar lijf op de gangvloer en haar hoofd in de schacht. De liftgroep schrikt even

als ze plotseling geluiden boven zich horen. Dan roept V hard in de liftschacht. In de lift komt dat geluid gedempt door:

V.”Hier is het kerstengeltje. Gaat het nog daarbinnen?”

Allen richten hun gezicht in de richting van het geluid. D ziet het en trekt de dopjes uit haar oren. R antwoordt wat sarcastisch:

R.”Reuze gezellig. Kom erbij! “

V.”Sorry hoor, ik wilde jullie alleen wat opbeuren. Kan ik iets voor jullie doen?”

De vier staan op en bewegen zich zoveel mogelijk in de richting van waar het geluid vandaan komt. M roept naar boven:

M.”Ja, mijn man zeggen dat ons bezoek even op zich laat wachten. Hij zal nu wel erg ongerust zijn. Zeg maar dat ik met Daphne en andere mensen hier in de lift vastzit, maar dat alles verder oké is.”

S.”Vera, loop even naar Miep en zeg dat ik hier vastzit. Anders denkt ze dat ik een hele slof sta weg te paffen buiten.”

R.”Wil je de OK inseinen, dat ik hier langer vastzit dan verwacht. Laat ze een vervanger zoeken voor die spoedingreep. Ik heb geen idee hoelang wij hier nog vast zullen zitten.”

Allen kijken hoopvol omhoog. V roept terug:

V.”Oké, ik ga direkt.”

V hijst zich overeind en maakt zich snel uit de voeten. De liftgroep zakt weer wat mismoedig terug op de oude posities.

Licht uit.

Tweede bedrijf

V en C liggen naast elkaar op de verdiepingvloer met hun hoofd in de schacht. Spot nu vooral op hen gericht. In de lift is er weinig activiteit. Men hangt maar

wat. V heeft een ijzeren staaf bij zich.

C."Hoe is het toch mogelijk, dat dit nu juist op de middag voor kerst gebeurt. Natuurlijk is alles en iedereen al aan de kerstborrels en bedrijfsfeestjes. Voor de storingsmonteur hier kan zijn duurt het nog minstens drie kwartier. Maar hou je mond hoor Vera, we mogen ze niet ontmoedigen daar beneden."

V."Arme zielen!....Heb je eigenlijk enig idee wat er mis kan zijn met de lift?"

C."Eigenlijk niet, maar indirect wel. Voor mij komt het door al die kostenbesparingen. Voorheen werden de liften elke maand nagelopen. Nu komen ze nog maar eens in het halfjaar."

V."Hebben de hoge heren zeker weer meer over, om elkaar toe te schuiven."

C."Zo denk ik er ook over. Erger jij je ook zo erg aan die graai-cultuur in onze maatschappij?"

V."Niet alleen aan de graai-cultuur. Er is heel wat meer mis. We hadden het hier toch aardig voor elkaar. Maar nee hoor, we moesten zo nodig europees denken. Alles privatiseren. En vooral iets te kiezen hebben. En als we dan massaal: "Nee" zeggen, wordt dat weer niet op prijs gesteld. Denk maar aan het grote referendum van een paar jaar terug."

C."Het zal allemaal wel ergens goed voor zijn, maar ik mis dat inzicht. Net zoals ik iets tekort kom met betrekking tot de liftechniek."

V."Je kan toch niet overal verstand van hebben, Coby. Volgens mij zijn er maar weinig dingen waar jij géén raad mee weet".

C.(wijzend naar beneden)"Nou, dit is er dus één."

C richt zich op, krabbelt even peinzend op haar hoofd en gaat dan langzaam af. V tikt met een ijzeren staaf op de lift. De "liftinhoud" komt weer wat tot leven en richt de blikken omhoog. V roept:

V."Hallo daarbinnen, gaat het nog? Kan ik nog wat voor jullie doen?"

S(roept)"Ik zou wel even wat zenuwen weg willen roken, maar dat is zeker geen optie hé. Kunnen jullie niet hier of daar zo'n hevelslangetje naar binnen wurmen, dan kan ik de rook daardoor naar buiten blazen en vergas ik

mijn maatjes hierbinnen niet.”

De anderen kijken haar verontwaardigd aan. R reageert fel:

R.”Geen sprake van zeg! Dit is een rookvrij ziekenhuis en dit poosje in de lift moet u maar even op een houtje bijten. Trouwens, straks gaat het hier nog regenen ook. De sprinklers!(wijzend).Uw hang naar longbederf moet maar even wachten.”

Bij wijze van ludiek protest zet S haar tanden in de steel van de vloertrekker. M roept naar boven:

M.”Geen gek idee, zo’n hevelslang. Ik begin dorst te krijgen. Mevrouw Schoonebeek(even naar S kijkend), zo heet u toch?, heeft alleen maar sop in haar karretje”

De anderen knikken instemmend. V roept naar beneden:

V.”Ik zal zien of Coby daar iets op weet. Ben zo terug!”

V richt zich op en verdwijnt snel. Spot weer volledig op liftgroep, die weer terugvallen in de oude posities.

S.”Noemen jullie mij maar Sara, want zo heet ik. Nu we toch zo met elkaar opgescheept zitten wil ik niet zo formeel meer zijn.(even stil en vervolgt:)

M.”Ik heet Magda, aangenaam.”

R reageert niet en lijkt niet zo informeel te willen worden. D is alweer verzonken in haar muziek. Even is het stil en dan vervolgt S:

S.”Nou, daar zitten we dan. Het lijkt wel een beetje op advent.”

M haalt vragend haar schouders op.

M.”Hoe bedoel je?”

S.”Eigenlijk zo. Wij wachten op het openen van de liftdeuren, zodat wij weer opnieuw kunnen beginnen. Net zoals het wachten op de geboorte van Jezus en de hoop en het nieuwe dat deze geboorte met zich meebrengt. Ik wordt altijd zo sentimenteel met kerst, en jullie?”

R.”Wat een verspringing van onderwerp zeg! Tjonge.”

S."Nou ja, even de gedachten verzetten. Nu we hier toch vastzitten kunnen we wel iets meer doen dan duimen draaien en elkaar in de haren vliegen."

D neemt de dopjes uit haar oren. Staat op, zet haar handen op de heupen en zegt:

D."Batterijen zijn op!. (kijkt S dan aan en vervolgt) En wat uw vraag betreft: Ik heb niks met kerst. Eén grote volgevreten decadente zooi. Vrede op aarde zingen ze en lezen we overal. Mens, kijk om je heen. In de wereld overal de vreselijkste gevolgen van natuurrampen, Aids, SARS, broeikas-effect, verloedering van normen en waarden. Om nog maar te zwijgen van oorlogen en genocide. Moet je nog meer? Nee, het is één grote bende. En mijn vader, die hier in het ziekenhuis ligt...Absoluut geen aards paradijs."

D zakt tranen vegend terug op de grond en M reageert direct:

M."Kindje toch, kindje toch!"

R kijkt D geamuseerd aan en zegt:

R."Zo zo, de angsthaas vergeet haar angst en verplaatst die voor boosheid. Je bent in ieder geval niet blind voor de wereld om je heen. Mooie reactie. Daar hebt u vast geen weerwoord op mevrouw Schonebeek!"

S kijkt R wat broeierig aan

S."Hoe bedoelt u"

R."Nou, die God van u maakt er dus een potje van. Tenminste, dat proef ik uit de woorden van onze Daphne hier. Zeg maar eens dat ze ongelijk heeft."

M."Dames, dames, een beetje minder mag ook wel. Als we hier nu eens beginnen met een beetje respect voor elkaars mening is er misschien wel discussie mogelijk. Ja is niet altijd alleen maar ja en nee is niet altijd alleen maar nee. De wereld is niet meer zwart of wit, maar een pallet van alle mogelijke kleur schakeringen die je daarbinnen kunt bedenken. Zoveel mensen, zoveel zinnen."

R."Nou, nou, de appel valt ook niet ver van de boom. Ook moeder weet haar mondje goed te roeren."

Terwijl de dames wat aan het bekvechten zijn komen V en C samen op. Ze dragen een boor, en hevelsling en een fles water bij zich. Ze bukken voor de schacht en laten zich voorzichtig op het dak van de lift zakken. Het licht nu

ook weer wat sterker op V en C. De liftdames schrikken van het gestommel op de lift en staken de onprettige woordenwisseling. V roept hard:

V."Eventjes allemaal wat naar de achterkant graag. Coby gaat proberen een gat te boren voor de doorvoer van een hevelslang."

De liftdames drukken zich zoveel mogelijk tegen de achterwand. C roept:

C."Vingers in de oren...."

Harde boorgeluiden, gevolgd door :

C."Snotverrr..ik mis toch wel wat man-power voor dit soort werk.(hard:) Oren dicht..!"

De liftdames schrikken steeds van het toch onverwachte boorgeluid maar steken braaf de vingers in de oren.

C."Nóg niet! Vera, klim eens bij mij hier op de lift en leun dan met je volle gewicht op de arm die de boormachine vasthoudt. Er moet meer gewicht op."

V doet voorzichtig wat C vraagt. De liftdames horen het gestommel gelaten aan. R kan het niet laten en roept naar boven:

R."Wat doen jullie daar toch allemaal?"

D."Straks storten we met zijn allen naar beneden!"

M smooit D's reactie en direct klinkt het weer van boven:

C."Oren dicht!.....(boor)....Yes!!"

Blij komt C wat overeind, legt de boor opzij en gaat met haar gezicht naar het gat. zegt:

C."Zo mensen, het gat is er. Vera zal proberen de slang in te brengen. Dat is haar vak, infusen inbrengen! Dokter, als u de slang aan wilt nemen en doorhalen. Hebben jullie iets om water in op te vangen?"

V stoot haar even aan en zegt:

V."Sara, die heeft vast wel wat in haar karretje".

C.”Sara, heb jij niet een emmer of zo bij je?”

S.”(blij dat ze weer wat kan doen) Ja hoor, goed voor 10 liter.”

C klimt van het plafond en V neemt haar plaats in met slang en waterfles. Vera neemt de hevelsling. Steekt het uiteinde door het geboorde gat. R pakt de slang en trekt hem voorzichtig naar binnen. S houdt de emmer erbij. M & D kijken gespannen toe.

R.”Prima zo Vera, ik neem hem zo over.”

Als de slang ver genoeg erdoor is roept R naar boven:

R.”Stop maar, ver genoeg. We hebben een emmer, dus laat het water maar komen.”

Allen komen om R en S met slang en emmer staan. Nieuwsgierig. V zet de waterfles op het plafond, maakt hem open, steekt de slang in de fles en roept

V.”Zuigt u maar aan het uiteinde dokter, dan gaat de slang vanzelf lopen.”

Het lukt en de liftgangers klappen blij en delen schouderklopjes uit.

M.”Zo mensen, verdrogen zullen we in ieder geval niet”.

D.”Nee mam, maar je ziet wel wat over het hoofd. (M kijkt vragend) Dat wat er in komt, moet er ook weer uit.....Ik zie hier geen toilet!”

De fles is doorgelopen. V stoort de gedachtegang en roept:

V.”Zeg, ik ga even op zoek naar iets anders om naar jullie te hevelen. Misschien kan ik wel een kannetje koffie scoren....”

V gaat weer af.

M.”Nou, een lekker bakkie! Maar Daphne, jij hebt we een punt daar.”

S.”Ik denk dat mijn karretje wel zó in de hoek gezet kan worden, dat we met jassen en dweilen een kleine noodoplossing kunnen maken. Mijn sop-emmer heeft een deksel en zo kan het nog een tamelijk luxe latrine worden hi hi Ga ik patent op aanvragen...een liftpot! “

R.”Als de nood aan de man komt, kunnen we dat altijd nog doen, maar laten we de beschikbare ruimte nog maar zo lang mogelijk als leefruimte hou-

den.”

S haalt gelaten haar schouders op en leunt weer op haar karretje. R tot M:

R.”U zei dat uw man op de longafdeling ligt. Wat mankeert hem?”

M.”Mijn man is loonwerker in de tuinbouw. Hij was aan het frezen bij een klant. Oordoppen in natuurlijk. Komt er over het tuinpad zo’n opgeschoten vakantiekracht met een met bloemen afgeladen heftruck aan. Ook oordopjes in, maar dan van zijn MP3-speler. Let niet goed op, hoort niets. En terwijl mijn man de frees keert op het pad om aan een nieuwe baan te beginnen, schampt de heftruck de frees. Die frees drukte mijn man met grote kracht tegen de eerste traliepoot. Dat is een soort draagsteun, waar het dek op rust. Gekneusde ribben en een ingeklapte long. Ik ben me doodgeschrokken toen ze me thuis kwamen vertellen, dat hij met, toen nog onbekend letsel naar het ziekenhuis was gebracht.”

R.”Gelukkig zijn wij hier in het ziekenhuis goed in staat om uw mans longen weer te helpen genezen. Die ribben komen, als ik het zo hoor, ook wel weer goed. Maar hij zal erg veel pijn gehad hebben en voorlopig nog houden. Wanneer is het gebeurd?”

M.”Eergisteren. We hadden ons eigenlijk wel iets anders voorgesteld van de komende kerstdagen. Maar ja, ik breng ze liever hier door met mijn man dan thuis zonder, als u begrijpt wat ik bedoel”.

R knikt instemmend. S mengt zich nu ook in het gesprek.

S.”Sneu hoor voor jullie. Volgens mij ligt hij dan op de afdeling waar Vera ook haar diensten draait. En als dat zo is, is dat een geluk bij een ongeluk. Op die afdeling wordt er altijd nog wat gemáákt van kerst. Geen boom natuurlijk. Dat kan niet voor al die gekwetste longen daar. Maar wel sfeervolle muziek, versiering en dat soort dingetjes. Weet u dat er ook een ziekenhuiskapel is? Elke zondag en ook op kerkelijke feestdagen zijn daar diensten voor patiënten, die daar gebruik van willen maken. Overigens is de deur daar altijd open voor ieder in de stilte wil zijn. Maar morgen is daar dus ook een kerstviering”

M kijkt weifelend en zegt:

M.”Ik weet niet of hij daar wel heen wil. Mijn man loopt niet zo hard op kerkelijk gebied. Hij vindt het wel best hoor als ik dat wel doe, maar hij zelf.....?!”

S.”Nou, na dat verhaal wat u zojuist vertelde, zou ik denken dat een dank-

gebed wel op zijn plaats is. Het had veel erger kunnen aflopen”.

D.(opstandig)”Waarom moest het dan gebeuren? Als die jongen een beetje beter had uitgekeken, lag mijn vader niet hier in het ziekenhuis, zaten wij niet vast in deze lift en hoefde ik niet naar de w.c. als er geen eentje beschikbaar is”.

S wil antwoorden maar C & V stappen weer op de lift en allen richten de blik weer gespannen omhoog. Licht zowel in als op de lift. C roept:

C.”Nog even volhouden mensen. De technicus is ergens anders ook een noodgeval aan het verhelpen. Daarna komt hij zo snel mogelijk hier naar toe.”

R.”Is aan te schatten hoe lang dat kan duren?”

C.”Reken op een half uurtje, dan valt het alleen maar mee als het korter is. Vera heeft trouwens iets leuks voor jullie”

S.”Ja, lachgas zeker.”

V.”Zou je wel willen Sara, maar nee, ik heb een pannetje soep gescoord. Wel dunne soep natuurlijk, anders past het niet door de slang.”

D.(schamper)”Zitten er ook dunne lepels en soepkommen bij? Ik zou niet weten of er ooit al eens aan liftbestek is gedacht.”

Na deze opmerking uit onverwachte hoek moet iedereen glimlachen.

M.”Dát patent is dan voor jou Daphne. Kan je samen met Sara naar “het beste idee van Nederland” (richt zich naar boven) Ze heeft wel gelijk hoor. Vera, hoe denk je dat goedje eetbaar bij ons te krijgen. Geen bekers of bestek en zo”.

S.”Mensen, ik heb hier een rolletje pedaalemmerzakjes. Als we de soep nu eens verdelen over vier zakken en daar een gaatje in maken met de schaar uit de verbanddoos. Zou dat niet kunnen lukken?”

R.”Kijk, daar hebben we nu wat aan. Zúlke ideeën zijn welkom. Mevrouw u staat voor het luikje van de verbandtrommel. Zou een stap opzij willen gaan?”

Dan zien we hoe de soep overgeheveld wordt, verdeeld wordt in vier zakjes, er een gaatje in geknipt wordt, geknoeid wordt en tenslotte, zij het moeizaam, gedronken wordt. Spot dimmen in lift, spot feller op liftdak. Na het hevelen van de soep klimmen V & C van de lift op de verdiepingvloer. C zegt:

C."Goddank dat ik er niet in zit. Weet je Vera, ik heb last van claustrofobie. Ik ben tot veel in staat, maar sluit mij niet op in kleine ruimte. Dan sta ik niet voor mijzelf in."

V."Ach Coby, iedere gek kent zijn gebrek. Ik heb weer last van hoogtevrees. Ook heel vervelend. Dat merkte ik pas goed toen wij vorig jaar in Italië met vakantie waren. Mijn vriend wilde een mooie foto maken van mij op een muur van zo'n groot hoog oud kasteel. Je wil niet weten hoe diep het was aan de andere kant van die muur. Nu ik er alleen al aan terugdenk krijg ik al weer last van dat enge gevoel in mijn buik. Huh.! Ik ga maar weer naar boven. Meneer van der Lucht is erg bezorgd over zijn vrouw en dochter. Hij zei dat hij het niet wilde meemaken, dat ze straks hier met zijn drieën een familie zaaltje gaan bezetten. Zelfs niet als ik hun persoonlijke verpleegster zou zijn."

Hoe dit afloopt...!?